

Sygn. akt **VIII Ua 18/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Teresa Kalinka (spr.)
Sędziowie:	Patrycja Bogacińska-Piątek Grażyna Łazowska
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2021r. w Gliwicach

sprawy z odwołania M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o jednorazowe odszkodowanie

na skutek apelacji odwołującego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 4 kwietnia 2019 r. **sygn. akt** VI U 453/17

oddala apelację.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek (-) sędzia Teresa Kalinka (spr.) (-) sędzia Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII Ua 18/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 października 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił odwołującemu prawa do jednorazowego odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu w związku z chorobą zawodową – chorobą płuc, wyższy niż 30%.

M. B. odwołał się od powyższej decyzji domagając się, po sprecyzowaniu na rozprawie 4 kwietnia 2019r. jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do jednorazowego odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu w związku z chorobą zawodową,

w wysokości wyższej o 10 % od ustalonych przez ZUS 30%. Odwołujący podniósł, że jego stan zdrowia uległ znacznemu pogorszeniu. Podczas badań przeprowadzonych 23 lipca 2014r. stwierdzono u niego zmiany rozedmowe w płucach.

Nadto odwołujący wskazał, że szybko się męczy, co jest związane z rozpoznanym nadciśnieniem, które z kolei może być skutkiem zaawansowanej pylicy płuc.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, że zaskarżona decyzja wydana została w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej, która 12 października 2017r. potwierdzając ustalenia Lekarza Orzecznika ZUS z 25 września 2017r. stwierdziła, iż w związku z chorobą zawodową – pylicą płuc uszczerbek na zdrowiu u odwołującego nie uległ pogorszeniu i w dalszym ciągu wynosi 30%.

Wyrokiem z 4 kwietnia 2019r. sygn. akt VI U 453/17 Sąd Rejonowy w Gliwicach oddalił odwołanie.

Sąd Rejonowy oparł powyższe orzeczenie na następującym stanie faktycznym i poczynił następujące rozważania:

Odwołujący od roku 2001 jest uprawniony do emerytury.

Decyzją Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w R. z 28 listopada 2001r. nr H./04-4050- (...) stwierdzono u odwołującego chorobę zawodową – pylicę płuc pochodzenia zawodowego. Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z 24 stycznia 2007r. ustalono u odwołującego 20% uszczerbku na zdrowiu w związku z tą chorobą z pozycji 185a załącznika do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. Na skutek złożonego odwołania Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z 7 września 2007r., wydanym w sprawie o sygn. akt VI U 128/07 zmienił zaskarżoną decyzję przyznając odwołującemu odszkodowanie za dalsze 10% uszczerbku na zdrowiu w kwocie 4.950 zł, tym samym ustalając łączny procentowy uszczerbek na zdrowiu odwołującego z tego tytułu na 30%.

We wniosku z dnia 21 sierpnia 2017r. odwołujący domagał się od pozwanego ustalenia dalszego jednorazowego odszkodowania w związku z pogorszeniem stanu zdrowia z tytułu choroby zawodowej – pylicy płuc. , który został załatwiony odmownie.

W związku z chorobą zawodową – pylicą płuc odwołujący od około 5 lat nie wykonuje prac domowych, jakie wykonywał wcześniej, a to przygotowanie drewna do kominka, przekopanie ogródka. Te prace domowe wykonuje za niego syn bowiem przy ciężkich pracach odwołujący dostaje zadyszki, jest dosłownie zlany potem i musi chwilę odpocząć.

Celem ustalenia czy uszczerbek na zdrowiu odwołującego w związku z chorobą zawodową - pylicą płuc uległ zwiększeniu, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego pulmonologa.

Na podstawie opinii biegłych pulmonologów: Ł. L. i

i A. B. Sąd ustalił stały uszczerbek na zdrowiu z t powodu pylicy płuc nadal wynosi 30%, bowiem u odwołującego nie stwierdzono objawów niewydolności oddechowej, odwołujący nie pokasływał i nie łapał powietrza. Nie doszło do progresji choroby, zaś opisywane w tym badaniu wydłużenie fazy nie jest objawem patognomicznym dla pylicy płuc.

Sąd I instancji powołując się na treść art. 12 ust. 2 ustawy z 30 października 2002r.

o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U.

z 2018r. poz. 1376, ze zm.), zwanej ustawą wypadkową, wskazał reguły, od spełnienia których zależy przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu następstw choroby zawodowej, w tym zwłaszcza reguł dotyczących przyznania dalszego odszkodowania z tytułu zwiększenia tego uszczerbku.

W ocenie Sądu Rejonowego, w przedmiotowej sprawie zostało wykazane, że

u odwołującego, od daty wydania w roku 2007 orzeczenia o ustaleniu 30% uszczerbku na zdrowiu z tytułu następstw choroby zawodowej, nie doszło do pogorszenia stanu jego zdrowia w związku z tą chorobą. Takie stanowisko wynika bowiem jednoznacznie ze zgodnych opinii biegłych pulmonologów Ł. L. i A. B..

W tym stanie rzeczy, w oparciu o przytoczone przepisy prawa Sąd Rejonowy odwołanie oddalił.

Apelację od wyroku wniósł ubezpieczony.

Zaskarżając wyrok w całości, apelujący zarzucił błędną ocenę jego stanu zdrowia dokonaną przez biegłych, którzy nie uwzględnili występujących po roku 2007 dalszych objawów chorobowych, jak choćby uciążliwego suchego kaszlu, który utrudnia mu sen i normalne funkcjonowanie. Wskazał też na pogorszenie wyników badań spirometrii i gazometrii.

W oparciu o tak postawiony zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu zwiększenia uszczerbku na zdrowiu spowodowanego chorobą zawodową, o co najmniej 10%. Dołączył również aktualne wyniki badań, które w jego ocenie, potwierdzają jego roszczenie.

Organ rentowy, w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. Równocześnie ZUS w pełni podzielił rozstrzygnięcie i argumentację Sądu Rejonowego.

Sąd Okręgowy w Gliwicach zważył co następuje:

Apelacja ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe i w sposób prawidłowy ustalił stan faktyczny a następnie dokonał jego prawidłowej oceny i trafnie zastosował obowiązujące przepisy.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego i wyprowadzone na ich podstawie wnioski oraz ocenę prawną. Nie zachodzi w tej sytuacji potrzeba szczegółowego ich powtórzenia (vide wyrok Sądu Najwyższego z 12 stycznia 1999r., I PKN 21/98, OSNAP 2000/4/143).

Zarzuty apelacji Sąd Okręgowy uznał za niezasadne.

Zgodnie z treścią art. 12 ust. 2 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2018r. poz. 1376, ze zm.) jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu będący następstwem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, który był podstawą przyznania jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 punktów procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego ustalone było wynagrodzenie, z zastrzeżeniem art. 55 ust.2.

W przedmiotowej sprawie bezsporne jest, że M. B. ma stwierdzoną chorobę zawodową – pylicę płuc oraz, że z tego tytułu otrzymał jednorazowe odszkodowanie w wysokości odpowiadającej 30% uszczerbku na zdrowiu. Bezspornie też jego obecne wyniki badań lekarskich, okresowo ulegają pogorszeniu.

Kwestią sporną w sprawie niniejszej jest natomiast, czy u odwołującego M. B., wobec zarzutu apelującego, od momentu ustalenia w roku 2007 uszczerbku na zdrowiu w wysokości 30%, doszło do istotnego pogorszenia jego stanu zdrowia związanego

z następstwami choroby zawodowej, w stopniu powodującym zwiększenie jego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego tą chorobą. Istotną przy tym, jest również data, na jaką winna być dokonana ocena stanu zdrowia odwołującego. W sprawach dotyczących ubezpieczeń społecznych, do jakich niewątpliwie należy zaliczyć sprawy o jednorazowe odszkodowanie z ubezpieczenia wypadkowego, granice rozpoznania zakreśla przedmiot zaskarżonej decyzji. W niniejszej sprawie jest to prawo do jednorazowego odszkodowania, którego wysokość podlegała ponownej ocenie przez orzeczników ZUS, dokonanej w roku 2017. Z tego też względu przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie winna być również ocena stanu zdrowia odwołującego, dokonana w odniesieniu do ram czasowych, w których przeprowadzono postępowanie orzecznicze, stanowiące podstawę zaskarżonej decyzji.

Wprawdzie apelujący podnosi, iż w jego stanie zdrowia nastąpiło istotne pogorszenie. Jednak na podstawie przedstawionych przez niego wyników badań, biegli zgodnie przyjęli brak zmian, które pozwalałyby na ustalenie u odwołującego większego uszczerbku na zdrowiu, niż dotychczas ustalony na poziomie 30%. W szczególności obaj biegli, będący wysokiej klasy specjalistami z zakresu pulmonologii, jednoznacznie potwierdzili, że w niniejszej sprawie nie doszło do na tyle istotnego pogorszenia stanu zdrowia odwołującego, w zakresie jego choroby zawodowej, które powodowałoby konieczność stwierdzenia u niego powiększenia uszczerbku na zdrowiu, zwłaszcza o 10%, czego wymaga art. 12, ust. 2 ustawy wypadkowej. W szczególności przedstawione wyniki badań, nie wskazują na istotne pogorszenie wentylacji ani saturacji, które wykraczałoby poza poziom określony w tabeli uszczerbkowej, którego granice pozwalają na ustalenie uszczerbku na zdrowiu, na poziomie 30%.

Należy również wskazać, że przedkładane obecnie przez odwołującego wyniki badań wykonanych w roku 2019, czy 2020, w razie faktycznego wskazywania przez nie na istotne pogorszenie stanu zdrowia odwołującego, w związku z następstwami choroby zawodowej, mogłyby stanowić podstawę rozpoznania przez ZUS zwiększenia uszczerbku na zdrowiu,

w razie złożenia nowego wniosku o prawo do jednorazowego odszkodowania w związku

z pogorszeniem stanu zdrowia. Nie powinny natomiast stanowić wiarygodnej podstawy oceny jego stanu zdrowia, aktualnej na dzień wydania zaskarżonej decyzji.

Niemniej jednak Sąd Okręgowy wzbogacił materiał dowodowy zgromadzony przez Sąd Rejonowy i przeprowadził dowód z dwukrotnej opinii uzupełniającej biegłego Ł. L., celem odniesienia się do podnoszonych przez odwołującego zarzutów apelacji,

w kontekście przedkładanych przez niego nowych wyników badań.

W rozpatrywanym przypadku, również wyniki obecnie wykonanych badań nie pozwalają na uznanie, że w stanie zdrowia odwołującego doszło do na tyle istotnego pogorszenia, aby mogło ono stanowić podstawę stwierdzenia zwiększenia uszczerbku na zdrowiu. Wręcz przeciwnie wyniki wykonane w roku 2018, wskazują na lepsze parametry oddechowe niż te wykazane w badaniu z roku 2017. Takie wahania wyników badań biegły wiąże przy tym, z nadwrażliwością oskrzeli i zażywaniem przez dowołującego lekiem. Faktem jest, że przeprowadzony u odwołującego w roku 2019, test wysiłkowy, został przerwany po

5 minutach ze względu na występujące u odwołującego duszności i zawroty głowy. Nie można jednak pominąć tego, że wykonane w tym czasie badania spirometrii, wskazały prawidłowy jej wynik. Podobnie badanie gazometryczne uwidocznilo istotny wzrost poziomu tlenu we krwi bez retencji dwutlenku węgla, co świadczy o prawidłowej wymianie gazowej

w płucach. Gdyby wymiana ta przebiegała w sposób nieprawidłowy, to poziom tlenu we krwi, przy wykonywaniu znacznego wysiłku, winien ulec znacznemu obniżeniu. Wzrostowi zaś winien podlegać poziom dwutlenku węgla. Taki poziom parametrów gazowych we krwi, świadczyć może jedynie o innym pochodzeniu, niż płucne, zawrotów głowy i duszności, które doprowadziły do przerwania próby wysiłkowej. Mogą one być spowodowane problemami krążeniowymi powodującymi nieprawidłowy przepływ krwi i w konsekwencji zaburzenia

w dostarczaniu przez krew tlenu do komórek i odbierania z nich dwutlenku węgla. Również wyniki TK klatki piersiowej z listopada 2019r. wskazują wprawdzie na obecność drobnych zmian zwłókniających w szczytach płuc oraz rozproszone zmiany mikrogózkowe. Zmiany te jednak nie mają tendencji do zlewania się w większe konglomeraty. Podobnie w niektórych partiach miąższu płucnego, występują wprawdzie cechy rozedmy i zwłóknienia,

jednak powodują one wyłącznie lokalne zaburzenia wentylacji. Brak również obecności pęcherzyków rozedmowych. Równocześnie natomiast tchawica i oskrzela główne, pozostają drożne bez zwężeń. Nie uwidoczniło też cech powiększenia węzłów chłonnych w badanym obszarze. W konsekwencji zmiany stwierdzone w obrazie TK, w obecnym stanie zaawansowania, wobec wyników badań spirometrycznych, również nie dają podstaw do stwierdzenia wyższego uszczerbku na zdrowiu, niż stwierdzone dotychczas 30%.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie zwraca uwagę, iż postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Sąd Okręgowy, nie wykazało, iż ustalony przez Sąd Rejonowy, uszczerbek na zdrowiu odwołującego, spowodowany pylicą płuc, był niższy niż na to wskazywałyby wyniki przedstawionych przez odwołującego badań.

Sąd Okręgowy podziela zatem stanowisko Sądu I instancji, iż nie zostały spełnione przesłanki przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia, w związku z chorobą zawodową, przewidziane w art. 12 ust. cytowanej wyżej ustawy wypadkowej z 30 października 2002r.

W konsekwencji Sąd odwoławczy, na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł o oddaleniu apelacji.

(-) Sędzia Patrycja Bogacińska – Piątek (-) Sędzia Teresa Kalinka (ref.) (-) Sędzia Grażyna Łazowska